

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216219708
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216219708.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31335004, proti žalovaným: 1. V. I., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., 2. C. K., nar. XX.X.XXXX, F. XXXX/XX, I., o zaplatenie 2.828,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 10. decembra 2019 č. k. 7Csp/179/2016-169, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. **potvrdzuje.**

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 154,31 eura, II. žalovanú 1. a žalovaného 2. zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 2.673,93 eura, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, III. žalobcovi voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, IV. o vrátení súdneho poplatku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.828,24 eura s príslušenstvom. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 20.06.2017 zoberal žalobu späť v časti sumy 154,31 eura ešte pred meritórnym otvorením pojednávania, avšak po doručení žaloby žalovanej strane. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodol súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 565 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Uviedol, že poučil strany sporu podľa § 154 CSP o tom, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Žalobu s prílohami doručil žalovanej 1. dňa 28.4.2017 a žalovanému 2. dňa 2.5.2017 s uznesením s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní odo dňa doručenia žaloby. Nakoľko súd podanú žalobu žalobcu doručil s uznesením súdu na vyjadrenie sa k žalobe žalovanej strane, z čoho žalovaná strana mala možnosť získať vedomosť o tom, že je voči nemu vedené súdne konanie, ako aj o predmete konania a vzhľadom k postoju žalovanej strany po doručení vyššie uvedených podaní súdu, kedy sa žalovaná strana nevyjadrila k predmetu konania, preto súd mal za to, že žalovaný si neuplatnil absolútne žiadne námietky voči uplatnenému nároku v podanej žalobe. Citoval ustanovenia § 167 ods. 1, 3, 4 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že uplatnený nárok žalobcovi priznal s poukazom na aplikáciu dispozičného princípu, ktorý sa ďalej odrzkadľuje v uplatnení princípu formálnej pravdy podľa § 150 a súvis. ustanovení CSP a § 185 a súvis. ustanovení CSP, ktorými

bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie, to že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 3 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca pri uzatvorení zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov so žalovanou stranou použil predtlač zmluvy, ktorú žalobca zrejme použil vo viacerých prípadoch so žalovanou stranou, ktorá ako účastník zmluvy bola charakterizovaná ako zamestnanec, nepodnikateľská osoba, t. j. nie IČO, a preto uzatvorený právny úkon je spotrebiteľsko-právneho charakteru a posúdil ho podľa ustanovení zák. č. 310/1992 Z. Z. v spojení s vyššie uvedenými ustanoveniami Obč. zák. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca so žalovanou stranou uzatvoril Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z dňa 10.11.2006, podľa ktorej sa žalovaný ako dlžník zaviazal splatiť medziúver v sume 585.000,- SK, po prepočte 19.418,44 eura, a to splatenie poskytnutého úveru tak, že do nasporenia 40 % cieľovej sumy bude vkladať na určený účet zmluvy o stavebnom sporení mesačne minimálne sumu 2.925,- SK, po prepočte 97,092 eura a po tomto čase do pridelenia cieľovej sumy sa zaväzuje splácať úroky v mesačných splátkach v sume 3.408,- SK, po prepočte 113,124 eura. Napokon, v čase, keď už bude poskytnutý stavebný úver, tento sa žalovaná strana zaväzuje uhradiť, a to v sume 5.119,- SK, po prepočte 169,919 eura pri dohodnutej úrokovej sadzbe 4,7 % p. a.

5. Žalobca poskytol žalovaným úver v sume 19.418,44 eura tak, že dňa 15.11.2006 bola vyčerpaná suma 15.534,75 eura a dňa 18.12.2006 suma 3.750,91 eura. V zmysle čl. II. predmetnej zmluvy o úvere, poplatok za spracovanie úveru vo výške 3.500 Sk/116,18 eura a za zmenku vo výške 500 SK/16,60 eura, boli individuálne dojednané a v zmluve bolo dohodnuté, že sa zúčtujú pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov. Predmetný úver bol vyčerpaný na kúpu nehnuteľnosti - bytu a jeho modernizáciu. Žalovaní splatili na istinu sumu 6.587,44 eura, a rovnako v prospech tejto pohľadávky žalobcu bola vykonaná úhrada ako výťažok z dobrovoľnej dražby v sume 12.316,32 eura. Žalobca dôvodne využil svoje právo v zmysle čl. VII., bod. 10. a pristúpil k zosplateniu úveru a účtovne započítal na sumu poskytnutého úveru 19.418,44 eura vykonané úhrady, a to jednak z nasporenej sumy 6.587,44 eura a sumy 12.316,32 eura, ktorá suma predstavovala výťažok z predaja nehnuteľností.

6. V konaní bolo preukázané, že žalovaná strana porušila svoje povinnosti, celkom uhradila iba sumu 6.584,44 eura, a preto je zrejme, že v súlade s § 53 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák. došlo zo strany žalobcu k využitiu možnosti požiadania o úhradu dlžnej sumy v celosti v zmysle písomného podania žalobcu doručeného žalovanej strane, a to Posledná výzva na úhradu z dňa 6.11.2014 a následne jej žalobca dôvodne doručil ďalšie svoje podanie, a to Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z dňa 2.12.2014.

7. Súd prvej inštancie námietky žalovanej 1. považoval len za účelovú obranu. Žalovaná doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla, že vyčerpana medziúver v sume 19.418,44 eura a že úver splácala len do r. 2014. Potvrdila, že jej bolo doručené písomné podanie žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s tým, že namietla skutočnosť zúčtovania nasporenej sumy v prospech exekútora na základe exekučného príkazu po realizácii dobrovoľnej dražby a zúčtovania sumy 12.316,32 eura v prospech tohto úveru. Namietla i skutočnosť, že suma uplatneného nároku 2.828,24 eura je podľa nej neprehľadná, preto so žalobou nesúhlasila. Ďalej namietla postup podľa zák. č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách. Nespochybnila poskytnutie a vyčerpanie medziúveru v sume 19.418,44 eura a ani skutočnosť, že sa zaviazala mesačne splácať poskytnutý úver. Na záver svojho podania konštatovala zúčtovanie výťažku z dražby v sume 12.316,32 eura, vo vzťahu k tejto sume nevzniesla námietku, namietla len postup podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Súd prvej inštancie zdôraznil, že nesúhlas s postupom pri dobrovoľnej dražbe, ktorá bola realizovaná dňa XX.XX.XXXX, nie je predmetom tohto konania a k uplatneným námietkam s odstupom bezmála X rokov nie je možné prihliadať. Konštatoval, že uplatnený nárok na zaplatenie sumy pozostáva z istiny 514,68 eura, žalobca preukázal dôvodnosť istiny skutočnosťou, že istina v sume 19.418,44 eura bola znížená o nasporenú sumu 6.587,44 eura a o výťažok z predaja nehnuteľností v sume 12.316,32 eura. V priznanej sume 22.673,93 eura je aj nárok v sume 957,99 eura

dôvodný z titulu nezaplatených úrokov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ako aj sumy 547,95 eura z titulu dohodnutých úrokov vo výške 6,99 % od 03.12.2014 do 13.07.2015 a úrokov z omeškania vo výške 5 % p. a. od 03.12.2014 do 13.07.2015 v sume 428 eur, nezaplatených poplatkov v sume 24,80 eura, nezaplatených nákladov spojených s dražbou v sume 10,51 eura, takto súd celkom priznal žalobcovi sumu 2.673,93 eura.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2.828,24 eura s príslušenstvom. Procesne úspešnej strane sporu - žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, po čiastočnom späťvzati v sume 2.673,93 eura, v plnom rozsahu a to vo výške 100 %.

9. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný 2., žiadal o prehodnotenie skutkovej podstaty. Uviedol, že V. I. opustil pred XX rokmi, okrem toho bol XX I. vo výkone trestu za zanedbanie výživného na dcéru. To, že si ona vybavila pôžičky na byt alebo na niečo iné, on nevie. Ďalej uviedol, že platí mesačne na dcéru 50 eur, je ženatý a s manželkou má dve dcéry. Manželka je na materskej dovolenke a on pracuje mimo G. M.. Nie je ochotný splácať dlhy niekoho iného. So žalovanou neudržiava žiadny kontakt, nevie čo ona robí.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2. v napadnutej časti výroku II. nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v uvedenej časti a súvisiacej časti výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

14. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v časti napadnutých výrokov II. a III.. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné.

15. Žalovaný 2. v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Nevyjadril sa konkrétne k dôvodom súdu prvej inštancie, nespochybnil žalovanú pohľadávku ani do dôvodu ani do výšky. Jediným odvolacím dôvodom je to, že nie je ochotný platiť za žalovanú 1.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný 2. pristúpil k zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovanou 1. ako ručiteľ a zaviazal sa zaplatiť žalobcovi dlh namiesto žalovanej 1. v prípade, ak nebude svoj záväzok voči žalobcovi riadne splácať a vznikne dlh. Ručenie je jeden zo spôsobov zaistenia záväzkov, ktorý spočíva v tom, že ručiteľ, osoba vždy odlišná od dlžníka, na seba vezme povinnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa, ak tak neučiní dlžník. Ide o dohodu medzi veriteľom a ručiteľom, ktorou vznikne nový záväzok a ručiteľ sa dostane do pozície veľmi podobnej dlžníkovi. Ručiteľ je osoba, ktorá

sa zaväzuje zaplatiť banke dlh namiesto dlžníka v prípade, ak dlžník neplatí riadne a včas. Na tento zmluvný záväzok ručiteľa nemá vplyv ani uplynutie dlhšej doby, ani prerušenie kontaktu medzi dlžníkom a ručiteľom. Obrana žalovaného 2. spočívajúca v uvedených dôvodoch je právne irelevantná. Jeho záväzok voči žalobcovi vyplývajúci z uzavretej zmluvy je platný až do splatenia celej pohľadávky.

17. Vzhľadom k dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie i k odvolacím súdom uvedeným skutočnostiam, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. ako vecne správny potvrdil.

18. V časti trov konania vo výroku III. je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Vo výroku súd prvej inštancie žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak sa vôbec nevyporiadal s trovami konania v zastavujúcej časti. Rozsudok je v časti trov zmätočný a nejasný, preto odvolací napadnutý rozsudok v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie rozhodne o trovách v zastavujúcej časti i o trovách v merite veci, pričom svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).